

पद २२७

(राग: झिंजोटी - ताल: दीपचंदी)

राधे तुझें चांगुलपण किती वानूं॥ध्रु॥ सरळ नासिक दिसे आकर्ण
नेत्र । मृग लज्जित गे पाहुन नयनूं॥१॥ गौरवर्ण अति सुंदर काया ।
लाघवी कटी तुझी गजगती जानु ॥२॥ अलंकारासहित वेष्टित
वेणी । हळदी कुंकु माथा दिसे प्रतिभानू॥३॥ माणिक म्हणे राधे
पूर्वींचे तपबलें । रततसे तुजसंगे यशोदेचा तान्हूं॥४॥